

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Važen glas od nemške strani za narodno samoupravo.

I.

(Konec.)

Naj že takoj tukaj opomnimo, da je „Neue freie Presse“ zatriala te stavke, v tem ko je navedla le oni del govora, v katerem obsojuje dr. Knoll cepljenje državnoborskih zastopnikov v več klubov. Popolnoma v soglasji je zamolčala tudi „Münchener Allgemeine Zeitung“ isti del govora, iste stavke, kar ni čuda, potem ko ta list zagovarja jedino one interese v Avstriji, ki so na srce nemško-avstrijskega kluba. Ponatisnila je navedene stavke jedino „Deutsche Zeitung“, ali tudi ona brez vsake opomnje, kar se zopet ne strinja z njeno novejšo taktiko, vsled katere pretresa vsakovrstne izjave svojih pristašev.

Knollova izjava nas takoj spominja načel narodne avtonomije in celó na oblike, kako bi jo bilo izvršiti. Najvažneje je to, da Praški profesor strogo loči narodne zadeve od vseh drugih, bodisi državnih ali deželnih. On torej pripozna narodnost kot suvereno, ki nema ničesar opraviti z drugimi javnimi potrebami in vprašanji. Narodnost je nedotakljiva; njej ne smejo škodovati drugi interesi, pa tudi ona se nima utikati v druge zadeve, katere se morajo same po sebi presojevati in reševati. Knoll stoji načelno popolnoma na podstavi člena XIX osnovnega zakona, ki zahteva, da je vsaka narodnost samostojna in enakovrstna in enakoveljavna z drugimi. Zato hoče, da bi, če ostanejo deželni zbori v dozdanih oblikah, glasovali in se ločili po narodnih kurijah. Kjer koli ima govoriti narodnost tam naj se osnujejo primerne narodne skupine večega ali manjšega zbora! Iz tega je razvidno, da Knoll zahteva izvršbo narodne avtonomije, ne samo za Nemce, ampak za vse narode. To je njegovo glavno načelo, in to je največji korak do sporazumljenja, najvažnejši korak, ki ga je storil odločen Nemec v soglasji z vsemi praviimi narodnimi avtonomisti v Avstriji. Vidi se mu, da mu je jedino in najprej za načelo; o možnosti oblik, katere bi dobila narodna avtonomija, daje on vso prostost, on prepušča te oblike posebnemu premišljevanju, kakoršno bi se pokazalo najpraktičnejše za različne razmere mej narodov. S takim mo-

žem, ki ni pedant v postranskih rečeh, se da torej govoriti in kaj določiti.

Kar je silno važno, Knoll zameta naravnost ozkosrčnost liberalnih Nemcev na Češkem, ki zahtevajo jedino razkroj češkega kraljestva, kakor bi ugajalo samo Nemcem te kronovine; on pripozna potrebo okroženja jedne in iste narodnosti, kakor bi bilo najprimernejše, torej neomejeno. Po takem bi Knoll nikakor ne ugovarjal, ko bi se hoteli Čehi na Češkem, Moravskem, Šleskem ali še od drugod združiti v jedno narodno skupino, ali ko bi silili Slovenci, da se oni zedinijo na podstavi narodne avtonomije. Kar zahteva on za Nemce, dovoljuje tudi drugim narodnostim.

Knoll govori sicer samo o deželah s pomešanimi narodnostimi; ali on bi ne bil zoper to, ko bi se vsak narod zase združil v jedno samo skupino, katera bi se potem utegnila razdeliti po specifičnih potrebah jednega in istega naroda tudi v razna okrožja. Načela so mu nepremakljiva; izvršbo prepušča potrebam in razmeram vsakega naroda posebe. Zato tudi ne daje in ne more dajati svojim lastnim nasvetom absolutne ali posebne veljave, dobro pa je, da jih je dal, kakor je razvidno iz njegovih stavkov, ker so nam v pojasnilo, kako on umé izrečena načela. Načela se ujemaajo z onimi, kakor so izrečena v „programu za izvršbo samouprave v Avstriji“, ki jo je priobčil odlični Slovan v „Parlamentarji“. Ne vé se gotovo, ali je Knoll prebral ta program; če ga ni, je toliko očitnejša veljava istega programa, do katerega dospevajo tudi drugi politiki s svojim mišljenjem. Najbrže, da Knoll specialnosti tega programa ni poznal; kajti drugače bi ne bil stavljal pojdinih nasvetov sekundarne veljave, ki ne obstanejo pred kritiko istega programa. Prepričani smo, da Knoll odobri specialno izvršbo istega programa; mi pa bodimo zadovoljni, da se je Nemec našel, ki je očitno izgovoril pravično in jedino pravo načelo za izvršbo narodne ravnopravnosti.

Ali tudi pojedini nasveti, ki so načelom Knollovim podrejeni, so vredni, da si jih ogledamo nekoliko kritično, ker se takó toliko bolj utrdimo za prave nazore tudi v pojedinostih. O tem v drugem članku.

Občni zbor družbe sv. Cirila in Metoda.

(Konec.)

Poročila vzela so se z odobravanjem na znanje, potem pa je prišla na vrsto volitev. Izvoljen je bil, kakor že objavljeno, per acclamationem predsednikom gosp. prof. T. Zupan, ki je že doslej nosil glavno breme in ki se je še udal željam in prošnjam zborovalcev. Isto tako so se per acclamationem izvolili odborniki, katerih imena smo že objavili, potem za nadzornike gg.: dr. Papež, Zagorjan, Anton Knez, Fr. Ravnikar in dr. Kulavic, kot razsodniki pa gg.: dr. Jarnej Zupanec, dr. Munda, Ludovik Ravnikar, dr. Alfonz Mošé in dr. Čebašek.

Po dovršenih volitvah vrstili so se posamični nasveti. Prvi oglašil se je g. Viktor Dolenec iz Trsta in po obširnem in stvarnem utemeljevanji stavljal nasvet: 1) da se v Trstu pri sv. Jakobu, katera fara broji na 20.000 duš in kjer je posebno močno zastopan slovenski živelj, prej ko prej ustanovi otroški vrt, da v ta namen družba sv. Cirila in Metoda dovoli primerno podporo. Sicer bode v to svrhu tudi podružnica Tržaška svoje storila, izvestno bode se tudi v Trstu dobilo kaj podpore in odlični rodoljub obljubil jo že večjo vsoto. 2. Prihodnji občni zbor l. 1887 bodi v Trstu. (Dobro, živio!)

Mejni grof g. Obizzi opisaval je tožno stanje na nekaterih krajih na Goriškem, kjer se je bati, da nam odpadejo nekatere občine. Tako je nevarnost za Dolenje, Ločnik in Starogoro. Tem občinam, oziroma njih šolam naj bi se kako pomagalo, da se razslovenenje prepreči. Govor bil je vsprejet z dobro- in živio!.

G. Gregor Einspieler poročal je v imenu podružnice Celovške, kako se v Korotanu godi. Dasi je v deželi 120—130.000 Slovencev, vendar nemajo niti jedne slovenske šole. Vse prošnje, resolucije in pritožbe bile so doslej zaman in drugače ne bode boljše, kakor da glavna družba pri skrbi in plača spretnega odvetnika, ki bode slovenskim občinam po Koroškem izvojeval slovenske šole. (Dobro, živio!)

Gosp. notar Veršec priporoča, naj se zlasti ozir jemlje na kraje ob periferiji in tiste kraje, kjer je že šulferajn ustanovil svoje šole. Na Štajerkem sta taka kraja Sevnica in Peki. Govornik

LISTEK.

Dnevnik.

(Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

„No, meni pač ni bilo nič treba poizvedovati o tebi, pričenjala sem te že ljubiti brez vsakeršnega pozvedovanja. Le tu poglej, to lahko sam izprevidiš. V četrtek 5. junija. Dogodki pode drug drugega. Bog, kako se bode to končalo? Zdaj je njegov konj moja last, zove se Jupiter ter stoji v hlevu poleg Nelle in Georgesovega ponyja. Poskusiti hočem, da malo uredim mojo ubogo glavo. Kaj sem vse doživela jeden sam dan! Ob petih poklicana sem bila k čaju. Grem torej v salon; jedva dospem, kar prinese Pierre vizitnico. Od koga? vpraša mama. Milostiva gospa, neki stotnik od lovcev želi se pokloniti. Stotnik od lovcev? jaz ne poznam nobenega stotnika. Prišla sem na kmete, da bi tiho živela, zdaj me pa častniki preganjajo. Včeraj je bil polkovnik, a danes stotnik. Kdo ve,

morebiti pride jutri cel polk! Kaj hoče stotnik od mene? Milostiva gospa, on pravi, da je prišel zastran konja. Ivanka, čitaj karto... moj Bog, dete, kaj pa ti je, vsa si rudeča, kri ti vre v glavo. O ne, mama. Vzemi torej karto in čitaj... Jaz vzamem karto in čitam: Grof Roger de Léonelle, konjiški stotnik v 21. lovskem polku. Grof! on je grof! še tega je trebalo! Léonelle! vsklikne Georges, saj to je častnik Ivankinega konja. Da! spominam se, polkovnik ga je včeraj imenoval... toda oče, ki je odsoten! A vsekako ga moramo vsprejeti... Recite mu, da je dobrodošel, pripeljite ga sem, Pierre... A ti imaš besedo, Ivanka, jaz nič ne umejem o konjih... On vstopi ter se običajno pokloni... in mama se po precej uljudnem ogovoru obrne k meni: Ivanka, gospod je došel zastran tvojega konja, dogovori se ž njim... Stala sva si torej nasproti, vse breme razgovaranja težilo je mene. On je bil izboren, vrlo takten, prijazen in priprost, a jaz, jaz sem bila lesena, vsekako lesena, čutila sem se togo, strto. Zvedel sem, pravi zelo uljudno, da vam iščejo konja za ježo, milostiva gospodična. Menim, da vam jaz morem dati jednega

na razpolaganje, ki bi bil vam jako prikladen. Lepa vam hvala, gospod stotnik, odgovorim jaz, a vaš polkovnik mi je rekel, da jako visoko cenite svojega konja, in jaz bi nerada... Moj Bog! milostiva gospodična, seveda je izvrsten konj, sicer bi se gotovo ne drznil ponuditi vam ga. A zame je malo preslab, lahko breme mu je bolj priležno. Govoril je neresnico, kajti polkovnik ga je jahal ter našel, da je izvrsten... in polkovnika nositi... no, on v istini ni lahko breme, on je pravi hrust! In pa ta mali stavek: lahko breme je bolj priležno konju. Ni li bilo to neskončno ljubeznivo, tako nežno, tako fino! saj s tem je vsekako hotel reči: vi ste tako nežni, lahki! Vi ste peresce, vi ste ptičica!... Dostavil je: Naša služba je čisto trpka, konj bode pri vas dokaj srečnejši... dokaj srečnejši! te besede izgovoril je tako milo, skoro nežno. S tem mi je dal po ovinkih razumeti: Saj pri vas mora biti vsak srečen, prav vsak, celo konji... Je li mogoče misliti si kaj nežnejšega, kaj pomenljivejšega?

(Dalje prih.)

potem razlaga, kako se more uspešno delovati in vzgled vrlih Sevnčanov je pač posnemanja vreden, kajti njih prizadevanju in umnemu delovanju se je posrečilo v enem letu skrócić trirazredno šulferajnsko šolo v dvorazredno, število učencev pa od 80 na 20. (Dobro, živio!)

Gosp. Čiček s Ptuj s sprožil je prevažno misel, da se na Ptui ustanovi dijaška kuhinja, da bode naša mladina nezavisna od nasprotnikov, ki jej tako radi oponašajo vsako dobroto, g. Buč iz Gradca predlaga, da se predružači §. 1. družbenih pravil tako, da se delokrog razširi „za vse avstrijske pokrajine glede izvršitve namena na Štajerskem, Koroskem, Kranjskem in Primorskem“, ker se nameravana podružnica na Dunaji samo zaradi tega ni dovolila, ker je po §. 1. delokrog samo na slovenske dežele omejen.

G. M. Veršec iz Celja predlaga, naj družba svojega denarja ne nalaga v tujih, nam sovražnih hranilnicah, marveč naj jedino ozir jemlje na posojilnice in domače zavode. G. A. Lapajne iz Ribnice opozarja odbor na potrebe ribniškega okraja, g. V. Dolenec omenja, da se bode v Trstu v kratkem priredila gledališna predstava na korist družbi sv. Cirila in Metoda in priporoča, naj bi se tudi drugod v isti namen prirejale predstave in besede. Mejni grof g. Obizzi izjavlja željo, da bi se na tužno Istro ne pozabilo.

Vmes mej temi nasveti in željami pa sta kaj izborno govorila gg. Ivan Hribar in drd. Ivan Dečko, kazoč, kako treba po vzgledu češke „Ustredni Matice školske“ delovati, da bode uspeh gotov, da bode mogel vršiti težavno nalogo odbor, ki bode gotovo opravičeval zaupanje, ki se mu je z izvolitvijo skazalo. Govora vsprejela sta se z navdušenim odobravanjem in nam je le žal, da jih ne moremo per extensum priobčiti. Ob 1. uri popoldne zaključil je predsednik Svetec zbor.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. julija

Nemci na Češkem vedno iščejo prilik, kakó bi dražili Čehe, da bi le navstal kak nered. Izgrede bi potem njih poslanci že porabili v državnem zboru. V Pragi hoče nemško rokodelsko društvo prirediti razstavo. K tej razstavi se bode zbralo gotovo veliko Nemcev. Na poslopji, v katerem bode razstava, hoteli so razviti velikomemsko črno-rudečo-zlato zastavo. Policija pa njim tega ni dovolila. Kakor se vidi, zabrani Praška policija že naprej vse, kar bi utegnulo motiti javni mir in red.

O novem šlezijskem deželnem predsedniku grofu Merveldtu se jako malo vé, kakega političnega mnenja da je. Najbrž ga je baš zaradi tega izbral Taaffe za deželno predsedništvo. Grof Merveldt je še le 42 let star. Dosedaj je služboval pri namestništvu na Spodnjem Avstrijskem in Štírkem, potem bil okrajni glavar pri sv. Ivanu na Solnograjskem in v Ljubnem na Štírkem, vladni svetnik v Celovci in nazadnje dvorni svetnik pri namestnji v Gradci. Je li zmožen kakega slovanskega jezika, se ne poroča, a iz tega, da je služboval le v nemških krajih, dá se sklepati, da ne. Šlezijski Slovani se ne morejo nadejati, da bi bil novi deželni predsednik njim prijaznejši, kakor je bil prejšnji.

Mnogo se sedaj govori o nekež načelnej odločbi najvišjega sodišča, ki se tiče državnopravnega razmerja mej avstrijsko in ogersko državno polovico. V pravdi mej nekim avstrijskim in nekim ogerskim bankirjem zahtevalo je trgovsko sodišče, da se imenuje tako imenovani „inozemski kurator“, ki bode toženca zastopal, dokler sam ne objavi kakega družega zastopnika. Tožnik se je pritožil in višje deželno sodišče se je izjavilo da tacega kuratorja ni treba, ker Ogorska še ni inozemstvo. Najvišje sodišče je pa ovrlo odločbo deželnega nad-sodišča ter se izreklo, da se Ogorska v sodnijskem oziru mora zmatrati kot inozemstvo.

Vnanje države.

Črnogorsko vas Mojkovac napalo je bilo kakih 2000 mohamedancev, kateri so se nedavno izselili iz Črne gore. Turške redne čete, ki so nastavljene ob meji, se neso prav nič mešale v boj. Obkoljeni Turki so izpustili oba ujeta črnogorska kapitana, ko so poprej bili zastoj poskusili prodreti skozi črnogorske vrste, ter so Črnogorci bili začeli streljati s topom. Turki so imeli velike izgube. „Pol. Corr.“ piše se iz Peterburga, da je postopanje bolgarskega kneza moralo vzbuditi nevoljo, ker je baš ruska vlada spoštovanje dogovorov vzela za podlago svoje politiki, odkar se je začela poslednja kriza v orijentu. Ko bi bila hotela ruska vlada Plovdivski prijaviti zmatrati kot maščevanje za Berolinski kongres, ki je zrušil Sanštefanski dogovor ter bi bila hotela podpirati Plovdivsko ustajo, pritrjeval bi jej bil velik del ruskega prebivalstva, katero je odobravalo nagovor Moskovega gorodskega golove. Ruska vlada bila bi si pridobila ve-

liko popularnost, ter Bolgari bili bi ostali ruska predstraža v orijentu. Toda Rusija morala bi bila zatajiti slovesne obljube ter bila bi spravila mir v veliko nevarnost. Ker pa v Rusiji samo car reprezentuje narod ter nema odgovornih ministrov, katere bi mogel prezirati, kadar bi zahtevale narodne koristi, tedaj bi se bil car izneveril politiki, katere se je obljubil držati. Car, katerega poštenost in lojalnost je znana, ni mogel prelomiti dane besede, zatajiti tega, kar je obljubil v Skiernievicah in Kromerizi. Njegova čast kot vladar, vojak in kavalir ni dopuščala, da bi se bratils s knezom Aleksandrom. Ruski šovinisti, kateri so grajali vlado, da ni podpirala Plovdivskega prevrata, neso vsega tega premislili, zlasti se pa neso ozirali na to, da se dogovor, če je še tako neugoden, ne sme tebi nič meniti rušiti. Rusija pa tudi želi miru, ker so njene finance jako slabe ter notranji položaj zahteva mirni razvoj državnih sil. Pa tudi humaniteta zahteva, da se, kolikor se dá, odrija vojna mej velevlastmi. Taka vojna bode strašna, ker so se vse države takó oborožile. Rusiji ni bilo nikakor lahko, da je morala sama pripomoči, da Vzhodnja Rumelija ostane pod turškim izesom. Rusija se je v poslednji vojni prepričala, da bi bila v orijentu popolnem osamljena, ko bi začela boj za osvobojenje kristijanov. Misel o razkosanji Turčije bi pa vzbudila poželjenja po turških ozemljih ter začeli bi se veliki boji. Popolno bolgarsko zjedinenje pomenilo bi začetek tega razkosanja. Iz tega sledi, da Rusija mora gledati, da se ohrani mir, in se je zategadelj odrekla svojim najvažnejšim političnim interesom in tradicijam, kajti sicer se je bati, da bi vse njene dosedanje žrtve bile zaman. Rusi tedaj ne morejo trpeti, da bi bolgarski knez še nadalje tako samovoljno postopal ter bi ga podpirala Turčija. Ker pa tudi druge države želé miru, kakor Rusija, mislijo pritiskati na Sofijsko in Carigrasko vlado, da se bosta ozirali na Berolinski dogovor in poznejše sklepe evropskega areopaga. Rusija jih bode podpirala, kar je pokazala nota, katero je ruski poverjenik Onou te dni izročil v Carigradu.

Kakor se poroča v „Kölnische Zeitung“ iz Londona, naznanila je Rusija vlastim, da je razveljavljen član 59. Berolinske pogodbe, po katerem je bil Batum svobodno trgovsko pristanišče. Ko bi Anglija kaj protestovala proti razveljavljenju tega člana, jo druge vlasti, kakor misli ta list, ne bodo podpirale. Ta član ima pa tako obliko, da ga je Rusija lahko premenila, ne da bi bila rušila besede Berolinske pogodbe. Glasi se namreč: „Njega veličastvo, car ruski izjavi, da namerava Batum narediti za svobodno, pred vsem trgovini odmenjeno pristanišče.“

Prejšnje grško ministerstvo je bilo pustilo izpraznena mesta poslanikov iz štedilnih ozirov. Trikupis pa hoče zopet imenovati poslanike. Maurokordato pojde za poslanika v Pariz, Markos Dragimis v Peterburg, Kontoslaolos v London in Angelo Vlahos na Dunaj.

V Belgiji se še vedno ponavljajo igredi socialistov. Predvčeraj so imeli socialisti v Amsterdamu velik tabor. Predsedoval mu je zaradi razžaljenja veličanstva obsojeni Domela Nieuwenhuys. Pri tem taboru je nastal pretep mej socialisti in redarji. Nek delavec je ustrelil na policijskega komisarja, pa ga ni zadel. Redarstvo je bilo preslabo, vzdržati mir. Socialisti so z veliko slovesnostjo spremili socijalistiška vodji Domelo in Fourtuyna na kolodvor.

Volitve na Angleškem se še vedno neso za vlado ugodnejše obrnile. Zdaj je že težko mogoče, da bi vlada dobila večino. Kolikor je do sedaj znano, voljenih je 168 konservativcev, 36 liberalnih unijonistov, 76 Gladstonovcev in 27 Parnellovcev. Dilke propal je v Chelsei s 176 glasi manjšine. Konservativci in liberalni unijonisti pridobili so 25 mandatov, Gladstonovci pa 10.

Dopisi.

Iz Trsta 6. junija. (Trubarjev večer v Tržaški Čitalnici dne 3. julija.) Tristoletnico Trubarjeve smrti je slovenska inteligencija v Trstu, tako slovesno praznovala, kakor to zahteva spomin tako slavnega moža. Zbralo se je na prijateljsk poziv brez reklame in brez vsega bobnanja okolu 40 gospodov. Radost mi je srce napoinila, ozrsemu se po lepem omizji, kajti videl sem pred seboj cvet slovenskega razborništva, zastopnike vseh omikanih stanov, katere je vse naudajala le jedna misel, jedna želja, da zložno in dostojno slave spomin moža toli zaslužnega za slovenstvo!

Posebno nas je veselilo, da so se tega večera udeležili gospod konzul Jurca in pa dva gospoda častnika, jeden v cesarski armadi, jeden pa v Lloydovej mornarici. Da so omenjeni gospodje prišli k našej slavnosti, nam priča jasno dovolj, da se narodna zavest širi po vseh krogih ter da nahajamo dandanes v vsakem stanu moža, ki dela čast slovenskemu imenu!

Predsednikom temu večeru izbran je bil jednoglasno g. Lovro Žvab, kateri je prvi sprožil misel

o Trubarjevem večeru ter si pridobil največ zaslug, da se je misel v dejanji izvela.

Prvi ali bolje rečeno, slavnostni govor imel je g. stolovodja. S kratkimi besedami naslikal nam je staroslovensko književnost potem pa koj prešel na novoslovensko, katera se je s Trubarjem še le prav začela, čeprav imamo spomenike novoslovenske književnosti še iz pred Trubarjevih časov. Omenil je tukaj gospod govornik najstarejšega novoslovenskega rokopisa, kateri je on našel v beneških Slovencih. Obširno in jako temeljito narisal nam je potem Trubarjevo življenje in njega književno delovanje ter nam z živo besedo razbistril njega pomen in veljavo v slovenski književnosti. Vrlo zanimivo opisal nam je naposled Trubarjeve družbinske razmere ter povedal nam mnogo novega in spominavrednega iz življenja in delovanja tega slavnega Slovenca. Upotrebil je v svojem govoru vse rezultate svojih in preiskovanj drugih učenjakov ter podal nam kolikor mogoče popolno sliko Trubarja, kot književnika in človeka. Vsi udeleženci so gospoda govornika burno pohvalili, ko je zvršil svoj govor ter mu čestitali. Zatem vrstile so se napitnice in lepo ubrano petje čitalniških pevcev. Vsi gospodje so bili jako praznično ubrani in zdelo se je, kakor bi se jih bil polastil oni mladostni duh, ki je Trubarja oživljal in navduševal pri njegovem delovanju in v njegovih bojih. Govoril je vsak neprisiljeno, naravnost, kakor mu je srce velelo, zato so pa besede tako ugrevale in segale tako globoko v srce! Zanimivo bilo bi podati izerpke znamenitejših napitnic, a ni čas ni prostor tega ne dopuščata. Povemo naj le, da je g. V. Dolenc napil potem g. Žvabu, pridnemu preiskovalcu na književnogo-dovinskem polji. Gospod Jereb spomnil se je v svojem govoru Elzeja in njega zaslug, ki si jih je ta mož pridobil, da so Slovenci in ves učen svet Trubarja prav spoznali ter začeli prav ceniti njegovo delovanje.

Govorili so še gg. dr. Glaser, Iv. B., A. M., Resman in drugi. Napijali sa slovanske domovini, slovanske in slovanske vzajemnosti, slavili genije naše, spominali se tudi preteklih dni, prestanih bojev s tako živo besedo, da se je neko nenavadno navdušenje polotilo vseh. Govornik ustal je za govornikom, in videti je bilo, kakor bi se neutešljiva povodenj zgovornosti dobrih mislij in prekipečih občutkov izlila na dično družbo. Da, tega večera smo, kakor je g. A. M. v svojem izvrstnem govoru omenil, izbrisali mnogo klevetanja, prokletstva in opravljanja, s katerim so Trubarja njegovi nasprotniki obsuli. Ta večer ostane vsacemu, ki se ga je udeležil v neizbrisnem lepem spominu, slovensko razumništvo Tržaško pa sme s ponosom reči; kazoč na Trubarjev večer, da zna in hoče častiti za narod zaslužnega moža!

S Krškega 6. julija. [Izv. dop.]

„Od nas odhajaš
V srcih ostajaš.“
Sivor.

Milo se stori dopisniku, ko mora svetu poročati žalostno vest, da smo Krčani zgubili moža, za katerem žaluje ves sodnijski okraj. Kdor je imel priliko spoznavati g. J. Vencajz-a, sedanjega svetnika c. kr. deželne sodnije v Ljubljani, bode gotovo pritrdil, da je bil on mož, kakeršnih je malo! V poslovanji, kakor tudi v občevanji bodisi s svojimi uradniki kot sodnik, bodisi s svojimi prijatelji in znanci, ga bomo pač vsi pogrešali. Vzlasti pa za njim žaluje „Krški pevski zbor“, kojemu je bil odhajajoči ustanovitelj, voditelj in duša štiri cela leta. Krčani smo pod njegovim vodstvom doživeli toliko krasnih in veselih večerov, kakor morda po družih jednako majhnih mestih nikjer ne, kajti le malo je krajev po Slovenskem, ki bi se mogli ponášati s takimi pevci. — G. Vencajz je pa tudi umel na nje uplivati in jih navduševati za lepo slovensko petje, kakor le malo kdo. — V dan 3. t. m. na večer se je pokazalo, koliko prijateljev in čestilcev je imel g. Vencajz. Omenjeni večer so namreč prijatelji odhajajočemu sodniku priredili v slavo veselico. V ta namen so nekateri gospodje vrt g. Gregoriča lepo ozaljšali. Pri urodu so vibrale trobojnice; sredi vrta je bil postavljen slavolok z napisom: „Možu pravice in resnice v slovo in slavo“; na nasprotnej strani pa na čelu postavljene besede. Ves vrt je bil krasno razsvetljen. — Skupnega obeda se je udeležilo nad 80 oseb.

Prvo napitnico je napravil v slovenskem jeziku g. okrajni glavar poudarjajoč prijateljsko

občevanje mej političnim in juridičnim osebjem. Po končanem govoru si čul gromoviti „živio“ in občno priznanje navzočnega občinstva. Posebno je nam to dopadalo, da je naš prvi c. kr. uradnik govoril v lepej in čisti slovenščini.

Ginjen se je g. slavljenelec zahvaljeval g. okr. glavarju za laskavo napitnico. — Na to se oglasi naš župan g. V. Pfeifer, ter v dolgem govoru našteva zasluge g. svetnika za Krško sodnijo in občino.

Ta govor sem pazno poslušal — in zabeležiti moram, da je bila sleharna beseda premišljena in na pravem mestu izgovorjena. G. Pfeifer-ju smo prav hvaležni, ki je tako lepo naslikal g. Vencajza zasluge. Hvaležni smo mu pa tudi za to, ker se on vedno poteguje v deželno, kakor v državnem zboru za pravice in koristi Slovencev — posebno za pozabljeno, zapuščeno, a pri vsem tem lepo Dolenjsko. — Naš župan je nam Slovincem ponos in bisser poslanecev.

Tudi tej napitnici je g. slavljenelec s tresočim glasom zahvaljeval se, omenjajoč, da kar je storil, je bila njegova dolžnost. — Tako so se vršile napitnice za napitnico in omeniti mi jih le še nekaj. V imenu sodnije je napil g. pristav Kobal. Ta je omenjal prijaznosti in ljubeznjivosti sodnikov s svojimi uradniki. G. svetovalec se je prav lepo zahvalil.

Potem pride na vrsto g. starosta pevcev M. Šusteršič, ki je govoril ginjenega srca in s solzami v očeh, zahvaljujoč se g. pevovodji za štiriletni trud in ljubezen, koje so pevci uživali pri njem. Na to so pevci zapeli nalašč odhodnici sestavljeno pesen. Besede je zložil g. dr. Mencinger. Glase se tako:

Slovo.

Zveste podajamo roke
In tožno pesen to k slovesu;
Utriplje v žali nam srce,
Utrinja solza se v očesu.
Ti nas dovel si v Vilin hram,
V neznanu prej duha življenje,
Ti bil si vodja, oče nam;
A zdaj nenavadno glej ločenje!

Minole sreče ves odsev
Nocoj nad nami se razgrinja,
Mogočnih pesnij ves odmev
Nekdanje slave nas spominja.
Odsev je bled, topi se v noč;
Za solcem svojim, za gorami,
In petju, kje je stara moč?
Ko nam je peti s solzami.

Kar bil si nam ves srečni čas,
Za vse, za vse Te Bog obdaruj,
Ti pa ves ne ostavi nas,
Ljubezen staro nam obvaruj;
In nam Tvoj zgled, Tvoj uk bo uzor,
Ki novo vez med nami spleta,
Da časten, blag ostane zbor,
Ves vreden svojega očeta!

Te krasne besede tudi kinčajo „diplomo“, koje so podarili pevci svojemu ljubljensmu pevovodji v spomin in v zahvalo. Podpisali so jo vsi tisti pevci, ki so sodelovali pri lanskej Ciril-Methodovej slavnosti. Izdelal jo je g. Novak tako izvrstno, da se more mojstersko delo imenovati. — G. svetnik se je pevcem lepo zahvaljeval, poudarjajoč, da ni nikjer toliko prijetnih ur doživel, kakor ravno pri pevcih. Vsaj drugače ni moglo biti, ker smo ga vsi ljubili in spoštovali. Bog daj, da bi njegov trud obilo dobrega sadu obrodil, ter da bi v njegovem dubu krasno slovensko petje še dalje gojilo se tu pri nas...

Govorili in napivali so še g. dr. Mencinger, jako izbornu svojemu prijatelju in v imenu celega sodniškega okraja, g. Gabršek v imenu šole kot sinu učitelja-vzgojitelja, g. Ženar v imenu garde, g. Rupert v imenu požarne straže itd. Vsem tem napitnicam se je gospod slavljenelec iskreno zahvaljeval.

Omeniti mi je še, da smo videli tudi nekaj gospode iz bližnjih sosednjih krajev. Cela slavnost je pričala, da je bil g. Vencajz jako priljubljena in spoštovana oseba na Krškem. Lepa hvala tudi gospodoma Engelsbergerju in Janežu, ki sta se trudila z dekoracijo. Odhajajočemu slavljencu pa kličemo s pesnikom Gregorčič-em:

„Dolžan ni samo, kar velela mu stan,
Kar more, to mož je storiti dolžan.“

Tegu gesla se je držal naš Ivan in on naj bi bil tudi drugim c. kr. uradnikom v izgled in v korist Slovincem!

Pevci Krški Ti pa kličemo: Z Bogom, z Bogom!

—a—

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 6. julija.

Predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika denašnje seje imenuje mestna od-

bornika dr. viteza Bleiweis-Trsteniškega in Pakiča.

Na poziv „Matice Slovenske“ izvolijo se kot zastopniki v odbor za prepeljavo Kopitarjevih kosti z Dunaja v Ljubljano gg. podžupan Petričič in odbornika profesor Toma Zupan in c. kr. notar Gogola.

Dr. Tavčar poroča o stanju obravnav z občino Spodnje-Šišensko glede Podturnske graščine in Kolizeja, ki se imata priklopiti v pomerij mesta Ljubljanskega. Poročevalec dr. Tavčar pravi, da je izvoljen v odsek za obravnavo v družbi z drugimi zastopniki našel malo pripravljenosti od strani Šišenskih zastopnikov pogoditi prijazno, na obe strani ustrezajočo, primerno pogodbo. Najprvo neso hoteli Šišenski zastopniki ničesar slišati o odcepljenji Kolizeja. Potem se je v prvo zahtevalo 10.000 gld. odškodnine, in pozneje je večina zahtevala 7000 gld. jeden zastopnikov pa 8000 gld. Te vsote zde se odseku prevelike in odsek predlaga, da naj se prizna jedenkrat za vselej občini Spodnji Šiški za odcepljenja Podturnskega grada in Kolizeja 4000 gld. odškodnine in se naroča mestnemu magistratu, da ta sklep mestnega zbora naznani deželnemu odboru, da ga izvesti vladi oziroma ministertvu za notranje zadeve.

Mestnemu odborniku Hribar-ju zdi se nasvetovana vsota previsoka. Še le, ko je deželni zbor kranjski postavil o priklopljenji skoraj jednoglasno sklenil, je pričela občina Spodnje-Šišenska zopet pogajanja, o katerih ni prej več slišati hoteli. Zahteve so res pretirane, računa se le dohodek, ne pa izdatki. Ko bi morala občina Šišenska skrbeti za policijo na Podturnskem posestvu, kar bi mogla mesto in vlada z vso pravico zahtevati, potem bi se dohodki zelo zmanjšali, če ne bi celo popolnem izginili. Govornik je bil v prvo mnenja, da bi se ne dovolila nikaka odškodnina, posebno, ker mesto Šiški ni sovražno in ima Šiška od glavnega mesta jako mnogo dobička. Nova pot, ki se je napravila skozi gozd, privabi gotovo dosti gostov v Šiško in mesto bi bilo to pot lahko opustilo, ko bi le za svoje koristi skrbelo, kajti mesto ima svojo restavracijo pod Tivoli. Govorniku zdi se tedaj nasvetovani znesek previsok in predlaga 3000 gold. odškodnine.

Mestnemu odborniku Franu Ravnikarju se nasvetovana odškodnina le premala zdi. Mestna občina Ljubljanska pridobila je po sklepu deželnega zbora kranjskega več poguma. Treba pa se je ozirati ne samo na gmotni, nego in na moralnični moment vse zadeve. Naj bi se v tej zadevi ne ravnalo po prislovi „Gewalt geht vor Recht“, torej nasvetuje, naj bi se dovolilo 7000 odškodnine.

Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški opomni, da se je odmerila odškodnina za četrti del dosejanega ozemlja Šišenske občine in za to bi uga-jalo nasvetovanih 4000 gld. Ko je govornik svoj čas v deželno zboru kot poslanec okolice Ljubljanske zagovarjal in branil pravice Šišenske občine, da bi se jej vsaj toliko dalo odškodnine, kolikor se danes nasvetuje, bili so s tem Šišenci jako zadovoljni in mu poslali zahvalno pismo. Govornik misli, da nasvetovana odškodnina popolnem zadostuje. Naglaša pa tudi, da ima Šišenska občina veliko dobrot od glavnega mesta, kajti tretjina nje otrok pohaja v Ljubljanske ljudske šole, katere mora mesto vzdrževati.

Ko je naglašal mestni odbornik Gogola, da ima občina Šišenska po bližini glavnega mesta tudi svoje stroške, kajti po ukazu vlade morala je najeti hišo za slučaj kolere, opomnil je poročevalec dr. Tavčar, da ima Šišenska občina le toliko časa dohodka od ozemlja, ki se ima odločiti, dokler okrajno glavarstvo občino pri miru pusti in iste po zakonih ne sili, da preskrbi za javni red vsaj jednega policaja. Ta bi stal najmanj 400 gld. na leto in potem bi se Šišenski občini od tega posestva kazal precej velik deficit, ki bi tudi večni vir deficitu ostal. Pri glasovanju se ne vsprejme ne predlog Hribarjev, ne Ravnikarjev, ampak predlog odsekov, da se dá 4000 gld. odškodnine.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— („Tagespost“) ima v včerajšnji številki dopis iz Ljubljane, ki je zopet poln lažij ter kaže, da je teta v „Stempfergasse“ še vedno stara „lažipošta“. O Kamniku pripoveduje grozne stvari. Fanatizovano prebivalstvo spušča svojo jezo na c. kr. uradnike in c. kr. okrajni glavar dr. Russ dobil je

pretilno pismo, v katerem se njemu in vsem na Kranjskem bivajočim Nemcem žuga s smrtjo, ko bi jim še kdaj v glavo palo „mislimi drugače, nego njih slovenski someščani“. Na prvi pogled se vidi tolsta „raca“, ki v treh vrstah tiči, današnja „Laibacher Zeitung“ pa ima obširno notico, v kateri je dokazano, da okrajni glavar dr. Russ ni dobil pretilnega pisma od „cele občine“, pač pa brezimno pismo, v katerem se mu preti, ako se brv čez Bistrico v par dneh zopet ne odpre. O narodnem vprašanji v vsem pismu ni niti duha niti sluha, še manj pa, da bi se Nemcem na Kranjskem s smrtjo pretilo. C. kr. deželno predsedstvo na Kranjskem poslalo je „Tagesposti“ v tem zmislu popravek, s katerega objavljenjem bodo gospodje v „Stempfergasse“ morali priznati, kako brezstidno pačijo javno mnenje in varajo občinstvo, kako pomilovanja vredni so junaki, ki pišejo in dopisujejo v „Tagespost“.

— (Obsojen) je bil včeraj pri mest. del. okrajni sodniji firizër Obreza na 10 gld. in troške, ker je širil neosnovano vest, da je g. Počivalnik pri neredih dne 3. junija žvižgal.

— (Vabilo.) Slavnostni odbor za odkritje spominske plošče na rojstni hiši dr. Jakobu Zupanu na Prevojah pri Brdu vabi s tem narodna društva in vse slovenske rodoljube, da se udeležijo mnogobrojno slavnosti, ki se ima vršiti v nedeljo dne 11. julija t. l. s sledečim vspeodom: 1. Sprejme in pozdravi se pisateljsko društvo in drugi gostje na cesti na Prevojah ob 4 uri popoldne. 2. Slavnostni govor pri rojstni hiši slavljence, govori g. ravnatelj Fr. Wiesthaler. 3. Odkritje plošče. 4. Zbor: S. Jenkova „Molitev“, poje Kamniško pevsko društvo „Lira“. Potem pa je prosta zabava na vrtu „Švarceljeve gostilne, kjer bode pela „Lira“ več pesnij in svirala Domžalska godba. — Slavnost se vrši tudi pri menj ugodnem vremenu.

— (Pisateljsko podporno društvo) odkrije v nedeljo 11. julija 1886 ob štiri popoldne dr. Jaki Zupanu, slavnemu slovenskemu pesniku in pisatelju spominsko ploščo na njegovem rojstnem domu na Prevojah K prav obilni udeležbi povabljeni so vsi gg. društveniki in tudi vse drugo čestito občinstvo. Gg. društveniki se ravnokar vabijo s polo-okrožnico, drugo občinstvo pa tem pōtem. Za vozove je preskrbljeno; vožnja iz Ljubljane v Prevoje in nazaj stane za osebo 40 kr. Kdor se hoče udeležiti, naj to naznani vsaj do petka 9. t. m. popoldne g. prof. Vrhovcu ali pa društvenemu tajniku g. prof. Raiču, ter naj doloži svoje vožnino 40 kr. za osebo. Kdor vožnine ne plati, na tistega se odbor ne more ozirati. Tisti gg. pa, ki se nameravajo z lastnim vozom (ali z izvoščekom) voziti, naj tudi račijo društvenemu tajniku naznani, koliko osob se bode peljalo, da more isti pravčasno naznani natančen broj udeleževalcev slavnostnemu odboru na Prevojah, ki je prevzel skrb za to, da dobimo tudi kaj jesti. — Iz Ljubljane se odpeljemo točno ob 12. uri popoldne od sv. Krištofa. Tisti gg. udeleževalci, ki se bodo vozili s privatnimi vozovi, se prav uljudno prosijo, da se tudi peljejo popoldne, tako da pojdemo vsi vkup in se tudi vkup pripeljemo v Prevoje. To bode lepše in slovesnejše.

— (Kolera.) V ponedeljek pojavila se je kolera na hrvatski zemlji, na Sušaku pri Reki obolela je jedna oseba za to boleznijo. Ljudske šole in hrvatska gimnazija na Reki so se zaradi kolere zaprle. Z Reke še vedno beže imovitejše rodbine na Hrvatsko. — V Trstu je od nedelje do včeraj troje osob za kolero umrlo. — Ker se v zdravstvenem oziru vse stori, da se kužna bolezen, kolikor človeške sile premorejo, omeji, ker se dotična stanovanja, obleke itd. hitro in korenito razkužijo, ne more se ta bolezen več tako širiti, kakor nekdanj, ko še ni bilo toliko in takih sredstev proti tej kugi.

— (Slovensko pevsko društvo) s sedajnim sedežem v Ptuiju je dobilo spet novega ustanovnika. Gosp. dr. Fran Firbas, c. kr. beležnik v Brežicah je pristopil z zneskom 25 gld. Slava mu! Nekateri čast. gg. poverjeniki pošiljajo pridno doneske in poročila. Naj tudi drugi to posnemajo in odboru nepotrebnih poslov ne delajo. Programi pridejo v kratkem, ker je veliki zbor (15. avgusta) že blizu.

— (Vrboreja.) Zadnje poročilo c. kr. glavnega nadzorstva avstrijskih železnic omenja, da so se nasadi vrb ob skoro vseh avstrijskih železnicah v slednjih letih dobro obnesli in da je obilo šibovja

sposobnega za uporabo pri pletenji košarn. Mi torej opozarjamo vse one, ki se bavijo s pletenjem košarn, na te bogate nasade; posebno obili pa so še nasadi ob južni in Rudolfovi železnici.

— (V mestnej klavnici) zaklalo se je pretekli mesec 244 glav goveje živine, 136 prašicev, 921 telet, 234 ovec in kozlov, 158 kozličev in 19 konj. Na ogled se je prineslo 137 kilog. mesa.

— (Razpisani) sta učiteljski službi na jednorazrednicah v Gorenjih Pirničah pri Medvodah in v Dolenji Hrušici pod Ljubljano. Za prvo je letne plače 450 gld. in stanovanje, za poslednjo 500 gld. in stanovanje. Prošnje do 3. in 2. avgusta

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 7. julija. Včeraj zvečer v Neuilly na somnji slavnega krotilca Bibela zverine razmesarile, prizadele mu 17 ran. Mogoče vender, da še okreva.

London 7. julija. Do sedaj 204 konservativci, 44 nasprotnih liberalcev, 98 Gladstonovcev, 41 Parnellovcev.

Rim 6. julija. Izvestje o koleri: V Brindisi 6 zbolelo, 10 umrlo, v Orii 5 zbolelo, 8 umrlo; v Francavilli 29 zbolelo, 25 umrlo; v San Vitu 33 zbolelo, 3 umrli; v Latianu 50 zbolelo, 28 umrlo, v Codigori 3 zboleli, 4 umrli, v Ostumi izmed prej zbolelih 5 umrlo.

Dublin 6. julija. O polnoči napala tolpa ljudstva klub konservativnih delavcev in skušala ulomiti vrata. Iz hiše streljali na napadavalce ter jednega ubili, 36 pa ranili. Policija napravila red. Vsled teh izgredov so 100 oseb zaprli.

London 6. julija. Blizu Holytowna trčila sta dva brzovlaka, ker se je pri jedni lokomotivi os zlomila. 40 oseb ranjenih.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju sili do jedi, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepčujočim uplivom. Cena škatelji 1 gld. Po poštenu povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarinar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrečno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(20—5)

Tuji:

6. julija.

Pri **Stenmu**: Frankl z Dunaja. — Strakosch iz Prage, — Fischel iz Brna. — Singjar iz Zagreba. — Peternel iz Celovca. — Petzer z Dunaja.

Pri **Mallat**: Löwy z Dunaja. — Geiger iz Linca. — Luksch z Dunaja. — Dolschen iz Gorice.

Umrli so v Ljubljani:

3. julija: Karol Železnik, dijak, 18 let, umrl je potoma v Ljubljano mej vožnjo blizu Borovnice, za katarom v črevesu. — Rudolf Bajda, delavčev sin, 5 let, Poljanska cesta št. 18, za ošpicami. — Jovana Brilmayer, oskrbnica, 58 let, Kravja dolina št. 11, za rakom.

4. julija: Matija Puhar, delavec, 53 let, ulice na Grad št. 12, za otrpjenjem pluć. — Alojz Goršič, čevljarjev sin 8 let, sv. Florjana ulice št. 46, za davico.

V deželni bolnici:

30. junija: Anton Oblak, gostač, 54 let, za jetiko. — 2. julija: Fran Tome, delavec, 42 let, za jetiko. — Janez Urankar, dninar, 43 let, za prizadetimi opekljinami.

Tržne cene v Ljubljani

dné 3. julija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeli poven, kgr.	gl. kr.
Rež,	6.66	Surovo maslo,	90
Ječmen,	5.04	Jajce, jedno,	2
Oves,	3.96	Mleko, liter,	8
Ajda,	2.99	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.06	Telečje,	50
Koruz,	4.87	Svinjsko,	60
Krompir,	4.87	Koštrunovo,	34
Leča,	—	Pišanec,	40
Grah,	11	Golob,	18
Fizol,	10	Seno, 100 kilo,	230
Maslo,	12	Slama,	260
Mast,	1	Drva trda, 4 metr.	650
Špeli frišen,	68	„ mehka, „ „	410
	64		

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. julija.	7. zjutraj	737.88 mm.	18.4° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	736.40 mm.	27.4° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	736.70 mm.	20.8° C	sl. jvz.	jas.	

Srednja temperatura 22.2°, za 3.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 20 kr.
Srebrna renta	85 „ 90 „
Zlata renta	118 „ — „
5% marena renta	102 „ — „
Akcije narodne banke	871 „ — „
Kreditne akcije	275 „ 80 „
London	126 „ 55 „

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Srebro.	— gld. — kr.
Napol.	10 „ 02 „
C. kr. cekini	5 „ 94 „
Nemške marke	62 „ 07 1/2 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 168 „ — „
Ogrska zlata renta 4%	105 „ 65 „
Ogrska papirna renta 5%	94 „ 85 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 20 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 117 „ 20 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 10 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98 „ 85 „
Kreditne srečke	100 gld. 177 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „ 18 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 113 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	200 „ — „

Tužnim srcem javljamo podpisani vsem sorodnikom, znancem in prijateljem prežalostno vest, da je naš iskreno ljubljani soprog, oziroma oče, brat in svak, gospod

ANTON PORENTA,

mesar in hišni posestnik,

danes po noči ob 11. uri, po kratkej in hudej bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoč, v 36. letu svoje starosti, udan v voljo Božjo, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo prerano umrlega bode v četrtek dné 8. t. m. popoldne ob 6. uri v hiši sv. Petra cesta št. 75 blagoslovljeno in potem k večnemu počitku k sv. Krištofu prenešeno.

Svete maše zadušnice za ranjcega brale se bodo v več cerkvah.

Nepozabljenega nam umrlega priporočamo vsem v molitev in spomin.

Ljubljana, 6. julija 1886.

Josipina Porenta, roj. Jager, soproga.

Minka Porenta, hči.

Ivanka Klemeno, roj. Porenta, Katinka Zan, roj. Porenta, Marica Klemeno, roj. Porenta, Ana Klemeno, roj. Porenta, Josipina Porenta, sestre.

Franjo Zan, Josip Klemeno, Franjo Klemeno, svaki. (481)

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigarnicah knjiga:

Šaljivi Slovenec.

Zbirka najboljših kratkočasnic iz vseh stanov.

Nabral

Anton Brezovnik, učitelj.

12 pol v 8°. Mehko vezana 60 kr., franko po pošti 65 kr.

Gospod pisatelj, oziroma zbiratelj, mnogo dozdaj še nenatisnenih kratkočasnic gotovo ni imel malo truda pri zbiranju teh kratkočasnic in smešnic, predno je vse nabral, jih opilil in potem primerno razvrstil za vsak stan posebe. Gotovo mu bode vsakdo hvaležen za njegovo delo, saj bode čitajoč podane smešnice preživel marsikatero uro veselo, zginila mu bode za trenotek skrb za vsakdanji pitli kruh, razvedrilo se mu bode lice in telo njegovo prilingeno bode nove moči. Kar je sol jedilom, to je humor (šala) življenju. „Humor“ „gubljeno“, „življenje“ „gubljeno“, pravi K. Bühler

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

Poslano.

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GLIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolj okrepljujuče piče,

I kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine I želudca boleti grkljana I proti mēhurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

RAZPRODAJA VINA.

Pravo, dobro dolensko vino prodajam liter po 32 kr. in prosim, da se vsak sam prepriča in ga pokusi gre na (469—2)

Stari trg št. 34 pri JOSIPU RIBIČI.

Slavnemu občinstvu se priporočam kot

parketni polagatelj

ter tudi oskrbim parkete iz tovarne.

Splošnovanjem

(480—1)

Martin Primožič, mizarski nastavnik.

Št. 11504.

(479—3)

Razglas.

Iz zdravstvenih oziror zdi se magistratu potrebno v dogovoru s tukajšnjim zdravstvenim svetom sledeče določiti:

1. Vse grebenične in druge gnojne jame je najpozneje v teku

14 dni t. j. do 18. t. m.

izprazniti, sicer jih bode magistrat na stroške gospodarjev izprazniti dal.

2. Pri izpraznjevanji jam in pri odpeljavanji gnoja držati se je strogo določb, ki so bile razglašene s tukajšnjim razglasom z dne 28. julija 1879, št. 8625, dostavlja se le še, da je pred 10. uro zvečer prepovedano ne le gnoj izpeljavati, ampak tudi z nakladanjem gnoja pričenjati.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 3. julija 1886.

Župan: Grasselli.

Št 11.257.

(476—3)

Hiša v zakup.

V četrtek 8. dan julija letos dopoldne ob 11. uri se bo pri mestnem magistratu mestna hišica pred Prulami št. 19 za sv. Mihaela rok 1886. leta potom očitne dražbe dajala v zakup, kar se s tem razglašja.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 30. junija 1886.

Župan: Grasselli.

Umetne

(50—44)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plovbovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Kisla voda, kopališče Radence

s svojo jako obilo „natro-lithion-kislino“, Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisla „Lithion“ pri protinu najboljše in najgotovjeje zdravilo.

Vsled obilnega ogljenokislaka, natrona, lithiona je radvanjska kislava voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v želodci, mehurji, ledvicah, zlati žili, bramo-riji, braboru, zlatenici, želodčnih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cen.

Zaloga: F. Plautz v Ljubljani, P. Nollinger via goppa v Trstu, A. Mazzoli v Gorici, v Celji in Mariboru v vsaki spec. trgovini.

Kupujte srečke

pogrebne družstva

„Marijine bratovščine“.

Društvo Marijine bratovščine v Ljubljani napravi

DOBRODELNO LOTERIJO,

katere namen je

ustanova zavetišča

„MARIJINEGA DOMA“,

kjer bodo imeli ostareli in onemogli ter zapuščeni ljudje zavetišče in vso oskrbnost brezplačno.

Ta loterija je z odlokom vis. c. kr. finančnega ministerstva dné 21. septembra 1885, št. 28.606, dovoljena.

Osnovana je na podlagi 50.000 srečk po 50 krajcarjev, ki bodo zadele 2000 dragocenih in vsakemu koristnih dobikov v skupni vrednosti 5000 goldinarjev. Vsaka pet in dvajseta srečka gotovo zadene.

Srečkanje bo v Ljubljani 1. decembra 1886 v pričo vladnega zastopnika.

Srečke imajo na prodaj: Na Poljanski cesti: trgovka Marija Ojstris; na cesarja Josipa trgu: Urbasova trafik; v Špitalskih ulicah: Majerjeva trafik; na Mestnem trgu: trafik Svatek, trgovec Turk in zlatar Šparovic; na Starem trgu: trgovca Blaznik in Ribič; na Sv. Petra cesti: pri društvenem načelniku Regaliju, v brivnici Bukovnikovi in knjigovez Fr. Dežman; v Kolodvorskih ulicah: puškar Dimic; na Marijinem trgu: trgovec Bučar; v Slonovih ulicah: trafik Prosenčeva; v Selenburgovih ulicah: trafik v Čitalnici; na Dunajski cesti: traffki Bolé in Blaž ter trgovec s pohištvo Dogan; vrh tega mnogi poverjeniki družbe sv. Mohorja. (344—5)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.